

penzionovanie vstúpilo v účinnosť až po uplynutí spomenutej jednoročnej lehoty, avšak prvý súd nevšíma si okolnosti, že zdravotný stav žalobníka bol posledný raz pred penzionovaním zisťovaný už 2. septembra 1932, rok choroby žalobníka by bol však uplynul až dňa 24. októbra 1932, teda viac ako o 7 týždňov. Keby teda aj mohlo byť prijaté stanovisko prvého súdu, že predčasným vydáním penzijného dekrétu by žalobník neutrpel újmu, keďže účinnosť penzionovania nenastala pred uplynutím roka od jeho ochorenia, musel by byť podaný ešte dôkaz o tom, že žalobníkova choroba aj po vydaní dekrétu stále trvala až do 24. októbra 1932 včítne. Taký dôkaz však podaný nebol. Je tu síce svedectvo železničného lekára dra B. — ktorý ohliadol žalobníka ostatný raz dňa 2. IX. 1932 —, že sa dá s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že stav žalobníka bude do dňa 25. X. 1932 taký, že k službe staničného manipulanta bude určite neschopný, avšak toto svedectvo nemožno pokladať za dostatočné, keďže podľa služebného poriadku musí tu byť pred penzionovaním nepretržitá jednoročná choroba, tak že tu záleží na tom, aby bol žalobník objektívne chorý po celú jednoročnú dobu, a je nerozhodné, či snáď — súc ináč zdravý — pre určitú službu by nebol spôsobilý. Odvolací súd zo znaleckého posudku dra N. berie za základ svojho rozhodnutia stanovisko, že nielen sa nedá dnes objektívne zistiť, že choroba žalobníka, pre ktorú nekonal predtým službu, trvala až do 24. X. 1932, ale že naopak s najväčšou pravdepodobnosťou podľa príznakov, ktoré pred penzionovaním boli spoznané drom B. a podľa výsledkov terajšieho roentgenologického skúmania možno ustáliť, že po 2. septembri 1932 stav zdravotný žalobníka sa tak zmenil, že ho bolo treba považovať za objektívne zdravého v dobe, keď rok od jeho ochorenia uplynul. Ináč odvolací súd už formálny nedostatok vyčkania spomenutého roku považuje za taký, že vyslovené penzionovanie treba vyhlásiť za neplatné; tým viac muselo se tak stať, keď sa žalovanej strane ani nepodarilo dokázať, že pred účinnosťou vysloveného penzionovania objektívne po celý rok trvala choroba žalobníka.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť zamietol. D ô v o d y:

Poukazuje se na podstatně správné důvody napadeného rozsudku s doložením, že celoroční nemožnost konati službu pro nemoc je podle § 116 písm. b) služ. řádu h m o t n ě - p r á v n í m předpokladem, aby zaměstnanec mohl býti dán do dočasné výslužby, a že podle zjištěného skutkového děje nemožnost tato k poslednímu dni roku onemocnění žalobcova zjištěna nebyla.

Tím chybí hmotněprávní předpoklad dočasné výslužby podle § 116 b) služ. řádu, již proto je napadené předložení do výslužby protiprávným.

Čís. 14249.

Lehota k obnove nesporného pokračovania podľa § 49 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. je šesťmesačná a počína sa v prípade, že základné pokračovanie skončilo sa usnesením rekurzného súdu (hoci potvrdzujúcim usnesenie I. súdu) dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dní od doručenia rozhodnutia rekurzného súdu.

(Rozh. z 19. III. 1935, R III 141/35.)

R e k u r z n ý s ú d ako súd obnoveného nesporného pokračovania vyhovel žiadosti o obnovu nesporného pokračovania, usnesenie, vynesené v základnom pokračovaní o úprave arendovného podľa § 7 vl. nar. č. 164/1933 Sb. z. a n., zbavil účinnosti a vyslovil, že žiadateľovi nárok na úpravu prislúcha.

N a j v y š š í s ú d dovolaciemu rekurzu do arendy dávajúcej nevyhovel z týchto dôvodov:

Podľa § 49 zákona č. 100/31 Sb. z. a n. platia pre obnovu nesporného pokračovania pravidlá zák. čl. I : 1911 (Osp.). V smysle § 567 Osp. lehota v obnove činí 6 mesiacov, počítaných odo dňa nadobudnutia pravoplatnosti rozsudku (tu obdobne usnesenia). Podľa § 410 Osp. nastane pravoplatnosť u rozsudku, nakoľko môže byť napadnutý odvolaním alebo odporom, teprv dňom, nasledujúcim po vypršaní zákonnej lehoty, k ich podaniu určenej. Usnesenie rekurzného súdu v nespornom pokračovaní aj v prípade, že ním potvrdené bolo usnesenie prvého súdu, napadnuté môže byť dovolacím rekurzom z dôvodoch uvedených v odst. 2. § 46 zák. č. 100/31 Sb. z. a n. Keď tedy usnesenie rekurzného súdu čí. R 274/34-6 doručené bolo právnomu zástupcovi arendátorov 29. mája 1934, nadobudlo toto pravoplatnosť (§ 36 zák. č. 100/31 Sb. z. a n.) dňom 14. júna 1934; od tohoto dňa až do podania žiadosti o obnovu (1. decembra 1934) 6 mesačná lehota ešte nevypršala.

Čís. 14250.

Výpoveď služebného pomeru je účinná, keď sa stala doporučeným dopisom do rúk člena domácnosti zamestnanca (jeho manželky).

(Rozh. z 20. III. 1935, Rv III 763/34.)

V spore, ktorým domáhal sa žalobník vyslovenia bezúčinnosti danej mu výpovedi a zaplataenia požitkov, uplatňoval medzi iným, že výpoveď mu nebola doručená. **O d v o l a c í s ú d**, ktorý potvrdil žalobu zamietajúci rozsudok súdu prvej stolice, vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia dotyčne uvedeného dôvodu, že výpoveď služebného pomeru je účinná, lebo sa stala doporučeným dopisom do rúk člena jeho domácnosti, jeho manželky.

N a j v y š š í s ú d neshľadal zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil alebo rozviazal.

Čís. 14258.

S hľadiska devízových predpisov niet prekážky, aby povolená exekúcia bola vykonaná. Tieto predpisy prídu v úvahu teprv, keď podľa výsledkov exekúcie bude mať dojsť k uspokojeniu pohľadávky exekventa.

(Rozh. z 21. III. 1935, R III 51/35.)